

PODKARMIC (1) *vb pf*

inf podkârmić.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.

Dokarmiając podtuczyć [co (żywotne)]: Kokofzy dańne do iednego folwârku rządneho dawác/ á
tám ftąd iáyca odebrawfzy/ kokofzy podkarmić/ y do kuchniey ziesć *GostGosp* 106.

Formacje współrdzenne cf KARMIC.

AL, JB